

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő?
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyilt-ter soronként 40 fl. —

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetések és nyilt-ter díjak küldendőek?
Landesman B. könyvnyomdája.

Merénylet a magyar malmok ellen.

Mikor Németországban az agráriusoknak sikerült egy olyan törvényjavaslatot a birodalmi gyűlés elé terjeszteni, a melylyel fel akarták emelni a külföldi gazdasági cikkek, első sorban a gabona és hus behozatali vámját, felkelt a gazdákon kívül az egész német közönség és egyhangulag tiltakozott a vámemelés ellen, a mely a német mezőgazdaság javára ugyan, de a többi szegény lakosság nagy kárára alaposan megdrágította volna az élelmi szerek árát. A köztiltakozás nem is volt hiábavaló, a javaslatot, dacára annak, hogy még a legmagasabb helyekről is támogatták, le kellett venni a birodalmi gyűlés napirendjéről és ad akta tették.

A francia forradalom idejében pedig az történt, hogy a rémitő erejének tudatára ébredt nép a lámpavasakra akasztotta a pékeket, akik felemelték a kenyér árát.

A közéletmezési cikkek mesterséges megdrágítása bűn, amely ellen az államhatalomnak is tennie kell. Egész más dolog az, amikor rossz a termés, vagy dögvész pusztítja a marhát; vagy éppen aránytalanul nagy a kivétel. De a mikor ebben az ugynevezett tejjel-mézzel folyó Kanaánban sem rossz termés nincsen, sem dögvész, sem aránytalanul nagy kivétel, a mikor az élelmi szer árának emelkedését csakis az önző, minden közérdeknek fitytyet hányó nemzetközi tőke spekulációjának kell tekintenünk, amelynek merény-

lete ellen már eleve felemeljük tiltakozó szavunkat.

Arról van ugyanis szó, hogy a liszt már a legközelebbi jövőben meg fog drágulni. Oka lesz ennek egy nagy szabású üzleti és tőzsdéi manőver. Ismeretlen, ugy látszik külföldi tőkék megbízásából a budapesti Kereskedelmi Bank egyre-másra vásárolja össze a fővárosi nagy malmokat, s ha ezekkel készen lesz, a vidékekre kerül a sors. A sötét háttérből fenyegető külföldi tőke azt akarja, hogy a magyar malmok, s így az egész hazai lisztipar egy kézben, az ő kezében legyen — és akkor aztán kénye-kedve szerint szabhatja meg a liszt árát — de még a búzát is. A liszt árát ugyanis felemeli, — gabonáért pedig, melyet vásárolni kell, lenyomja. Az olcsó gabonaár ellen pedig hasztalan prüszköl majd a magyar gazda — egyetlen vásárlója van csak: a malom és az egész országban egyöntetűen megállapított árt fog fizetni a buza méretmázsájáért. De a gazda, ha az árat alacsonynak találja, nem segíthet magán, mert a búzát, mint már mondtuk, csak a malom veszi meg.

Elő fog tehát állani az a lehetetlen helyzet, hogy nem lesz ára a búzának, de annál drágább lesz a kenyér.

El fog jönni ez a lehetetlen helyzet abban az esetben, ha az illetékes köröknek nem nyílik fel idejekorán a szemük és fel nem lépnek ezen a magyar közönséget immensen fenyegető veszedelem ellen.

Nem szabad túrni, hogy a hazai mal-

mok egy milliós tröst kezébe kerüljenek, nem szabad túrni, hogy spekuláció állapítsa meg a gabonánk és lisztünk árát.

Elég szomorú dolog, hogy az ilyen hazafiatal káros akciónak a végrehajtására egy tekintélyes magyar pénzintézet vállalkozott.

Az államnak s a hazafias magyar tőkének el kell követnie mindent, hogy a tervezett merénylet kudarcot valljon.

Erdősi Imre.

Vanitas vanitatum!

— Hamvazó szerdára. —

„Hiuságok hiusága és minden hiuság“. Ugyvan; e világon minden mulandó! A testi szépség s deli termet csak ideig-óráig büszkélkedő virág. Ha lefolyt a kiszabott életidő, hervadni kell a legszebb arcnak is, görbülni kell a legeggyesebb testnek is. Sokan igyekeznek kendőzni öregedő arcukat, de hiábavalóság s neveltség az; mert a feltűnő ráncok s fehéredő hajfürtök hangosan hirdetik, hogy elérkezett. Mások erőltetett feszengéssel akarják mutatni, hogy ők még elég fiatalok s életerősek, de hiábavalóság s neveltség az is, mert az elnehezült s ingatag lábak is eléggé bizonyítják, hogy már lassabban jár az élet kereké.

Alig repül el ötven esztendő s már a tükör egészen mást mutat az embernek, mint mutatott azelőtt. Egyiket súlyos betegségek, nyavalyák, másikat mély szomoróság; ezt a viszontagságok, amazit sok gondjai, egyiket a tozódások, a visszaélések, másikat meg az idő emészté s változtatá meg elannyira, hogy kik egykor ismerték egymást, különszakadva tizenöt-husz év után alig ismernek egymásra.

TÁRCZA.**Románcz.**

Tátong a sír, mély és hideg:
Halottat vár, nyugodt szívet.
Zeng dala a szörnyű végnek:
»Temetésre szól az ének!«

Olyan búsan, olyan fájlón
Hangzik végig az útcákon:
Felriad rá ez a lélek:
»Temetőbe kit kísérnek?«

Oh, ne szólj szív, tagadd meg őt,
Ne szándd, feledd a hitszegőt,
Megesalt ifju vond válladat;
»Akárki, már nem földi rab!«

Nehéz a sír, mély és hideg,
Holtat takar, fáradt szívet.
Ki ott pihen a hant alatt
»Nálam százszorta boldogabb!«

E. Hencz Lajos.

IFJUSÁG.

— Apró történetek. —

I.

Szólt a zene, repültek a párok, a föld teli volt arany és ezüst csillárokkal, a melyek leszakadtak az asszonyok habos ruháiról. Me-

leg volt a bálteremben, a leányok vállán elhervadt a virág és az ifju odahajolt a leányhoz és azt mondta:

— Szeretem magát!

A leány mosolygott és azt felelte:

— Nem hiszem. Nem hiszem, mert szól a zene, vakító a lámpák fénye és én szebb vagyok, mint rendszeren. Csillog a szemem szép a ruhám, — ilyenkor ne beszéljen igaz szerelemről: nem hiszem.

És mult az idő

Kint a réten tarka virágok közt sétált az ifju meg a leány. Sütött a nap, világos volt a leány ruhája, virág volt a keblén, a hajában. És a leány szaladt, szaladt, fogósdit játszottak mindannyian, — az ifju meg utána, gyorsan, gyorsan. És amikor elérte, megint azt mondta:

— Szeretem magát!

— Nem hiszem, felelte a leány. Süt a nap, kék az ég és ha a hajamra rásüt a nap, olyan, mint az arany, ugy-e? Szaladtam, kipírult az arcom, oly jó a kedvem, a magáé is. Ne beszéljen most arról, hogy komolyan szeret, nem hiszem.

És mult az idő

Temetésről jöttek haza. Meghalt az ifju édes apja. Szürke felhős volt az ég. Fekete ruhában volt mindenki. Szomorú, sápadt arccal jártak egymás mellett az emberek. És az ifjura várt a gond, a munka. Özvegy anyja, kis huga megtörtén, zokogva jöttek mögötte.

És a leány odament az ifjuhoz és a ke-

zét nyújtotta neki. Az ránézett és fájo szívének egész melegevel mondá:

— Szeretem magát, most is érzem a szomorúság, a fájdalom idején. Vár rám a gond, a munka. És az tartja csak bennem a lelket, hogy magát olyan nagyon, olyan igazán szeretem!

A leány lesütötte a szemét és azt felelte halkán, csöndesen:

— Elhiszem

II.

Őrizte az anya a leányát, mint drága kincsét, egyetlen boldogságát. Főlládozta volna érte életét, lemondott volna a kedvéért mindenről, a mit szerett. Özvegyasszony volt, nem volt senkije a leányon kívül. Csak azt akarta boldognak, elégedettnak látni, tudni. És törte a fejét, mi lesz vele, ha ő már nem él Ki vigyáz rá, őrizi, ki ad neki őszinte tanácsokat, az idegen emberek számító gondolkozását, a komoly rideg világ önző kiméletlenségét miképp tudja kiismerni? Mert beteges asszony volt ő És félt, reszketett, hogy mi lesz aztán?

A leány pedig nem sokat tudott anyja szomorúságáról. A legjobb leányok is önzők az ilyenben. Az ő sok csópp kis gondjakkal van teli az eszük és tán el se hinnék, hogy ők is gondot okoznak másnak.

Művészetének élt a leány. Minden érzése, gondolata annak szólt. Imádtá édes anyját; a

Nézzük ama kórokat, melyek az utak mellett a temetőben és mindenütt elszáradva állanak. Ezek is zöldeltek s virágoztak egykor s ime most már minden ékességtől megfosztva gyászolnak.

Ilyen sorsnak van alávetve az emberi test szépsége is. Virul az ember is, míg tavaszokra tart, de ha eljött az ősz, hervadni kell ő neki is.

Van azonban, vagy legalább lehet mindenkinek olyan szépsége is, mely ha akarja, sohasem hervad, sohasem vész el. Ha már mind lehullottak is az arc virágai, az mégis megmarad; ha nyomorék lett is az egykori büszke s deli test, az mégis megmarad; sőt ha a sir férgel porrá őrölték is már a testet, az még akkor is megmarad.

És miféle szépség ez? A lélek szépsége, vagyis az ő tisztasága s erény disze. Igen, a lélek szépsége azon hervadhatlan ékesség, melyet ha gondosan ápolgatunk s őrünk keblünkben, soha sem foszthat meg tőle se betegség, se viszontagság, se idő, sőt maga a halál sem. A lélek szépsége azon örökvarázsu virág, mely ha sajátod, kedves vagy mindig s szeretetreméltó nemcsak az emberek, hanem az Örökkévaló előtt is; s a lélek szépsége azon kellemes nárdus, mely holtod után is illatozik a földön.

Ki éli tehát bölcsen földi zárandoklása napjait? Vajjon az-e, ki mindig csak tükör előtt áll s azt nézi, megvannak-e még arcának rózsái; vagy inkább az, ki tükör helyett az örök igazság törvényeit tartja szem előtt, hogy láthassa: egyezik-e azokkal az ő életirányával s erkölcsével.

Bizony, valamint ki drágakő helyett csillogó üveget, valóság helyett árnyékot választ, esztelenséget követ el: épp ugy tesz az is, kinek a lelki disz, lelki szépség helyett külső máz, a testi szépség a főkinése.

Fő, s igazi szépség csak a lélek szépsége, mely minden külsőség, minden fény, pipere s pompa nélkül is mindig becses, mindig szeretetreméltó.

E világon minden mulandó. Mint a tündérálm, oly mulandók a világi örömei és gyönyörűségek is. Egyik óra kedvre derít, másik szomorúságot hoz; egyik mézzel kínál, a másik már ürmöt hoz. Sőt a tapasztalat szerint minél édesebb valamely gyönyör, annál mulékonyabb az s annál keserűbb salakkal végződik. És amint változik az ember életkora, körülményei s állapota, a szerint váltakozik kedélye is. Nem olyan már

a világ, minő volt azelőtt — szoktak közönségesen panaszkodni az öregek. Engedjék meg, a világ most is olyan, mint volt hajdan, hanem mi nem vagyunk többé olyanok, milyenek voltunk, mert eltompult érkeink nem képesek többé a tetszetős és édes benyomásokat oly élénken felfogni, mint egykori napjainkban. Életkorunk változott, változott kedélyünk is mert minden mulandó.

Igy változtatják örömeinket egyéb körülmények is. A mely házban egykor boldog érzelmek örömeit zengé az ember, abban talán később régi jó napjait, vagy esztelenkedése sajnós következményeit, sive s erkölcsese hajótörését siratja. A mely nap egykor örömapjai közé tartozott, azt később talán minden esztendőben gyászolja s keseregve tölti.

A mely koszorút örömittasan tette a fejére menyegzője napján, arra talán később borzadva tekint, mint boldogtalansága kezdetének emlékjelére.

Hányan lézengenek az élek között, kik nagyon korán megelégedtek a sirra, kik rég megunták nem is oly régi életüket, kiken nincsen egyéb csak aszott csont és bőr, kiknek szeméből is halál néz ki. Mi az oka? Az, hogy a gyönyörök mezején nagyon sietőnek élni. S hányat juttatott kora sirba a részegség s rendetlen vigalom?

Csak a lélek öröme tiszta öröm, melynek salakja nincs, az ő gyönyöröi hívek, s halhatatlanok, mint maga a lélek; és unalmat, undort soha nem szülnék, bánat, gyötrelmet s inség soha nem követi őket.

Melyek a lélek örömei? A fedhetetlenség boldog érzete, a jó cselekvés tudata, az igazság ismerete és az önzetlen szeretet.

S mikor mulik el az igazság? Soha? Mikor szülnik meg a szeretet? Soha!

Csak a ki ezeknek él, az él igazán; a többi vanítás!

Erre emlékeztet a hamvazó szerda.

Cselkő József.

VEGYES HIREK.

Mozgósítunk.

Az orosz-japán háboru kitört. Mars hadisten már garmadával szedi áldozatait a sárga vizeken ágyudőrej, torpedók robbanása, szét-tépett emberi testrészek vérfagyasztó zaja tölti be a levegőt, halálördít, kinos jajszó reszketteti meg az emberi sziveket.

gyom. Ami után vágyom egész szívemmel, érzésemmel. Nem félek én a világtól. Tudok, merek, akarok küzdeni vele, — anyuskám édes hiszen én fiatal vagyok.

Es az anya ránézett a lányára. Láta, hogy kipirult az arca, csillog a szeme és mosolyogva néz a távolba, mintha egy más ismeretlen tündérvilágba nézne . . .

Lehajtotta fejét a beteges, öreg asszony és lassan, halkán mondta:

— Igen kis leányom, te fiatal vagy . . .

III.

Ismerték egymást, amióta kis gyerekek voltak. A szüleik is jól ismerték egymást. Es a kis leány meg a »nagy« fiu nagyon szerették egymást.

Ritkaság már az ilyesmi a mai világban.

A kis leányt bálba vitték és mindenütt ott volt leghivebb lovagja is. A többi fiatalember alig mert a közelébe jönni, csak ha »ő« a hős a lovag batorította őket: »No menjetek, ma nektek is szabad táncolnotok a kisleánnyal«.

A szüleik meg csak nevelték őket. Addig boldogok, a mig fiatalok.

Ha néha valami boldonságon összevesztek, nem bírták ki sokáig »haragba«. Szomoruan jártak-keltek külön-külön, — végre mégis csak összekertültek. Egymásra nevettek. Es szent volt a béke.

Aztán katona lett a fiu; a kisleány meg megtanult főzni, sütni.

A béke apostol, a hatalmas cár, szertelen terjeszkedési vágya ime megteremté átkozott gyümölcsöt s az orosz anyák rettegve bocsátják fiaikat az ismeretlen veszély torkába, hol ezer borzadály, száz halál vár reájuk.

De a mi reánk nézve a legfontosabb, s amiért mi kárholoztatjuk a háboru kitérését az annak sajnálata, de okvetlen eljövő következménye: előnyomulásunk a Balkánra. A levegő telve van háborus hírekkel s a mozgósítás vészes előszele remegteti meg a szerető anyák szívét.

Még emlékezetes lesz sokak előtt az 1878-ki okkupáció, a boszniai hadjárat, mely oly sok derék magyar fiu vérével pecsételtetett meg. S most ismét, erre a vad, a kulturált punessze elkerült vidékre vett politikai végzetünk, mely mindig arra kényszerített, hogy műveletlen keleti bordáktól tisztítjuk meg a vén Európát s más hatalmak számára kaparjuk ki a forró gesztenyét.

Ám a mozgósítás hírei mind egyre jobban terjednek s hova tovább elkerülhetetlen lesz annak megvalósítása.

Sivár perspektívát mutat a jövő. Emitt a gazdasági tönk, ott egy beláthatatlan végtü guerrilla harc borzalmai. S az eredmény: még egy megszállott tartomány, melynek megtartása örökös diplomáciai tárgyalások fokozatát nyitja meg, s ezer meg ezer gyászba borult magyar anya kinek minden reménységét, szerencsétlen fiát ragadta el a háboru szörnyü istene.

Ám mindez nem riasztja vissza az illetékes tényezőket, kiknek háboru kell, hogy rozsdás fringijukat kifényesíthessék s ordókkal diszítsek csupasz mellüket, ordókkal, melyek érdemeit mi fiaink szereztek. S ha azok feltették magukba, hogy puskaporszagot akarnak élvezni, akkor nincs hatalom, mely e szándékuktól visszatarthatná őket.

Igy tehát mozgósítunk s el lehetünk készülni mi is a háboru rettenetes borzalmaira, melyek Isten kegyelméből immár 25 esztendeje elkerülték hazánkat, hogy most annál érzékenyebben sujtás érző sziveinket.

S a Balkán forrongás zürös hangjai mintha máris elhallatszanának gondterhes fejünk felett s gátolnak nyugodt álmainkban.

Véres, megcsontított tetemek, felfordult ágyuk, szekerek, kimúlt lovag zezreinek képei rémitget képzelőnkben.

Damoklesz kardjaként függ fejünk felett a háboru s csak az, ki a jövőbe láthat, tudhatja mit rejt méhében számunkra a jövő.

művészetéhez hozzá volt kötve egész lénye, azon alapult minden érzése . . .

Anyja ezt nem igen értette. Es boldog volt, amikor egy derék, jó ember megkérte a leányt. Azt hitte, most már biztos, szép, nyugodt a jövője . . .

De a leány kikoszarazta a férfit. Az ebbe nem akart beletörődni. De a leány álhatatos maradt és megmondta neki, hogy a művésztének fog élni . . .

Anyja nagyon megijedt, mikor ezt meghallotta.

— Édes leányom, mit teszel, mi lesz belőled? Ez a jó ember vigyázott volna rád, szeretett volna és én olyan nyugodtan . . . Édes kis leányom nem tudod te milyen a világ! Mit akarsz? Sikert, dicsőséget, — nehéz dolog az, nagyon nehéz dolog! Küzdeni a világgal, az idegen bizalmatlan tömeggel, leküzdeni elfogultságát, kiküzdeni elismerését, — nagy, fárasztó dolog az! Leányom, édes kis leányom, jól gondold meg, mit teszel!

Es felelt a leány:

— Meggondoltam jó előre, édes kis anyuskám, amit teszek. Nem tehetek másképp. Ha te azt tudnád, hogy híz, vonz a művészet magához! Anélkül én nem élhetek. Lehet, hogy szomorú, szerencsétlen leszek, de nem hiszem, nem, nem! majd meglátod, elérem azt a fokot, amelyre fő akarok jutni és akkor boldog leszek, nagyon boldog . . . Ne félj anyuskám. Kell, hogy elérjem azt, ami után annyira vá-

Aztán letette a vizsgáit a fiu és beállt hivatalba. Kinevezték egy icinke picinke, csöpppecske hivatalba.

Es azt mondta: »Hallja-e kisasszony! én most már úr vagyok, komoly úr! Fizetést kapok, minden hónap elsején sok pénzt! Akar-e a feleségem lenni?»

A kisleány épp akkor tanult varrni. Ledobta az ollót, cernát, elkezdett tapsolni és azt mondta: »Igen, igen«.

Szaladtak a szüleikhez, kérték őket: engedjék meg, hogy ők már most egybekeljenek.

Azok csak néztek, egymásra néztek.

De gyerekek, hát miből fogtok élni? Abból a csöpp kis pénzből! Mi az a mai világban? Várjatok szépen, mig fölemelik a fiatal úr fizetését, aztán nem bánjuk, ha már ugy szeretik egymást. De csak várjatok még, hiszen fiatalok vagytok!

De ők csak nem hagyták magukat.

— Nem, nem tessék megengedni! Majd meglátjuk, milyen szépen megélünk. En fogok főzni és magam varrom a ruháimat, — ha nem csináltat édes anyám . . .

En meg csak egy cigarettát szívok egy nap . . . Hogy fogunk takarékoskodni. Tessék már megengedni.

Es a szülők nem tudtak ellentállni a gyerekek kérésének. Egymásra mosolyogtak és megengedték. Hát csak boldoguljanak, a hogy tudnak. »Addig boldogok, amig fiatalok! A gyerekek . . .

Ego.

— **Várost közgyűlés.** Nagymihály város képviselőtestülete ma rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen a képviselőtestületi tagok majdnem teljes számban jelentek meg. Tárgyalás alá vétetett a kövezési bizottság jelentése és az általa benyújtott határozati javaslat. A közgyűlés egyhangulag az aszfalt járda mellett foglalt állást, azonban **Czibur Bertalan** indítványára elhatározta, miszerint a bizottság jelentését kinyomatja, azt a kepv. testületi tagok közt kiosztja, hogy a kepv. testület kellő tájékoztatás után a beadott pályázatok felett dönthesse. A legközelebbi gyűlés március hó 3. napjának d. u. 4 órájára tűzött ki.

— **Kütiintetett gazdasági cselédek.** A földmivélségi miniszter **Luterán Mihály** nagymihályi uradalmi és **Szemes András** lazonyi gazdasági cselédek hosszúságú és példás szorgalommal teljesített szolgálataikért 100—100 korona jutalomban részesítette és őket elismerő oklevéllel tüntette ki. A főszolgabíró e héten személyesen adta át a nevezetteknek a jutalmat és a miniszter elismerő oklevelét.

— **A telefon összeköttetés** városunkban biztosítottak mondható, amennyiben az előirt 25 előfizető jelentkezett. Mint értesülünk, az összeköttetés még ez év folyamán fog létesíttetni.

— **Ipartestületi bál.** Szombaton tartotta meg a nagymihályi ipartestület a Barnai szálló termeiben szokásos évi táncvigalmát. Ez alkalommal is a város színe, java jelent meg az iparosok estélyén, úgy hogy egész társadalmunk együtt volt, oly annyira, hogy a helyiségek szűknek bizonyultak. Fesztelen jókedv uralkodott mindvégig és a jelenlévők a reggeli órákig a legjobb hangulatban töltötték az időt. Az első négyest 70 pár táncolta, a zenét **Miklós Jancsi** zenekara szolgáltatta. Anyagi sikere is volt a táncvigalomnak és a mennyiben az ipartestületi pénztárnak jelentékeny összeg jutott. A felülfizetők névsorát jövő számbunkban hozzuk.

— **Közgyűlés.** A nagymihályi Takarékpénztár Ipar és Kereskedelmi Bank f. é. március hó 2-án az intézet helyiségében tartja meg évi rendes közgyűlését, mely alkalommal a **Baján Imre** távozásával megüresedett igazgatósági tagsági állás is be fog tölteni.

— **Véres verekedés.** Berettön február hó 8-án **Mihály Mihály** és **András** koremsai összeszóvalkozás közben **Hrabovszky Mihály** és **András**al összeverekedtek. Mindkét fél sérült meg, **Mihály Mihály** azonban pórul járt, mert bal szemét kiütötték és azonfelül oly súlyos sérülést szenvedett, hogy ájultan vitték őt lakására. A csendőrség az esetet a kir. ügyészségnek bejelentette.

— **Az ungvár-bánóci vasut** építésének előmunkálati engedélyét a kereskedelemügyi miniszter **Rober Simon** vállalkozó kérelmére, további egy év tartamára meghosszabította. A vasutépítés ügyében a Málca és vidéki érdekeltség legközelebb Málcán gyűlést fog tartani.

— **Színészet.** **Monori Sándor** engedélyt kért, hogy társulatával városunkban f. é. májás hó 15-től július hó elsejéig előadásokat tarthasson. A főszolgabíró a kérvényt illetékes intézés végett a képviselőtestülethez fogja áttenni.

— **Utolsó farsang.** Közönségünk ez évben is elbucszott a farsangtól; többen társas vacsorára gyűltek össze a Barnai szállóban, a fiatalok pedig táncot fogott a mely a késő reggeli órákig tartott.

— **Állatforgalmi korlátozás.** Gátály községben a sertésvész, a szarvasmarhák között pedig a ragadós száj és körömfájás ütött ki. A hatóság e község összes állataira a zárlatot elrendelte.

— **Szerkesztő változás.** Az „Ungvári Közöny” szerkesztését f. évi február hó 11-én **Dr. Zombory Dezső** vette át, ki eddig is e lap buzgó munkatársa volt.

— **Amerikában elpusztult földiek.** Clevelandi lapokban fájdalmas tudósítást olvastunk. A West Pencilvania montén Cheswickben egy közönségszobában nagy robbanás történt, mely alkalommal 205 magyar munkás vesztette életét. Ezek között voltak vidékünkéről **Végső Sándor** málcazi és **Lipesák János** nagyvárosi illetőségűek. Így pusztulnak el véreink a messze távolban, a kik azért vándoroltak ki, hogy a veszendőbe in-

dult ősi földet, verejtékes munkájuk árán megtarthassák. A végzet ott érte utól, hol jobb jövőt vártak, az ősi hazai föld helyett, idegenben lesz pihenésük.

— **Megbírsgolt kivándorlást ügynök** **Haupt Pinkász** nátafalvai lakos a homonnai járásból szorgalmasan szállította az embereket Amerika felé. Azonban őt is utólérte megérdemelt sorsa, rajtaestpték és a homonnai főszolgabíró 15 napi elzárásra és 100 korona pénzbüntetésre ítélte a buzgó ügynököt.

— **Büvészeti előadások.** Vasárnap, e hó 21-én és hétfőn 22-én **Balthazár Alajos** magyar bűvész a Barnai szálló nagytermében előadást tart, melyre a közönség figyelmét ez uton is felhívjuk. **Balthazár**, mint a fővárosi lapok írják kiűnő spiritalista és szemfényvesztő gyorsasággal dolgozik. A bűvész kassai ember, de sok éven át Amerikában élt és ott sajátította el a boszorkányság minden csínját, s nem utolsó előnye, hogy humoros magyarázatait magyarul tartja.

— **Sorshuzás.** Az 1904. évi fősorozásnál állításra kötelezettek sorshuzása e héten történt meg a főszolgabírói hivatalban. Kérdés azonban, mikor lesz az ezidei sorozás, hiszen még a mult évvel sem udjuk, miként leszünk.

— **Gyászhr.** A munkás egyházmegyei püspök **Firczak Gyula** v. b. t. tanácsost súlyos gyászeset érte, édes anyja **Firczak Bazilné**, szül. **Hadzsega Terézia** urnő 88 éves korában Ungvártól e hó 10-én meghalt. A népszerű főpapnak az ország minden részéből küldik a részvétynyilatkozatokat.

— **Építkezés.** A tavasz közeledtével az építkezési előmunkálatok több helyen megkezdődtek. A gróf **Andrássy Dénes** uton a parochialis földeken több helyre szállítanak téglát és követ s március hó folyamán 4 új ház építése fog megindulni.

— **Anyakönyvi statisztika.** A nagymihályi állami anyakönyvi hivatalban az elmúlt január havában 16 születési eset lett bevezetve és pedig 11 férfi és 5 nő, halálozás 19 volt 10 férfi és 9 nő. Házasságkötések száma 3 volt.

— **Cellulose-gyár Homonnán.** Hír szerint egy francia cellulose gyár részvénytársaság **Homonnán** fiókgyárat akar építtetni s ez ügyben erős tárgyalások folynak a francia részvénytársaság megbízottja és **Harmatta Andor** homonnai lakos között.

— **A ki kertjét szereti, szép virágokat és kütűző konyhakerti terményeket akar,** az fedező mag szűkségletét **Mauthner Ödön** cs. és kir. udvari magkereskedésében **Budapestben, Rottenbiller-utca 33.** A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általános ismert, világhírű, kütűző magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virágujdonásoknak egész sorozatát is tartalmazza.

— **Tilos a slepp.** A prágai városi tanács a szent higiénia nevében — abból az elvből indulva ki, hogy a slepp veszedelem arra, aki viseli, de másokra is, mert port ver fel, betegségeket támaszt és nyavalyákat hurcol egyik helyről a másikra — legközelebb oly határozatot hozott, melynek értelmében a város utcáin és parkjaiban a sleppes ruha viselése tilos. A mikor tehát a prágai urak indexre tették a sleppet, okos előre látással arra hívatkoztak, ami a legmegdönthetlenebb argumentum: a közegészségügy. Hogy e határozatot miként fogadták a hölgyek, nem kutatjuk, de mindenesetre megérdemli az általános figyelmet, s méltó volna arra, hogy minden város kövése.

— **Közlemény.** Vett értesülés szerint még mindig előfordul, hogy a Magyarországból külföldre, s főleg a keleti országokba szülő levelek elégtelenül vannak bérmentesítve, minek folytán a hiányosan bérmentesített levelek és egyéb levélpostai küldemények a hiányzó bérmentesítési díj kétszeres összegével lesznek megterhelve, s ez által a feladók nemcsak a címzetetteknek okoznak akaratlanul kellemetlenségeket, hanem a hiányos bérmentesítés miatt a magyar postakincstár is károsul. Ezen hibás bérmentesítés annak tulajdonítható, hogy a közönség az 1900. évi január hó 1-ével életbe lépett tárfális változásokat még most sem veszi figyelembe, és a külföldre szülő leveleket még most is 20 fillérrel bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételtelen közlöm,

hogy a külföldre szülő egyszerű levél díja 15—15 grént 25 fillér, a levelezőlap díja pedig 10 fillér, az Ausztriával, Bosznia-Hercegovinával, Németországgal, Szerbiával és Montenegróval, való forgalomban pedig az egyszerű levél díja 10 fillér, a levelezőlap pedig 5 fillér. Az ajánlási díj úgy a belsőldre mint a külföldre szülő ajánlott leveleknél 25 fillér. Felhívom még arra is a közönség figyelmét, hogy Törökországba könyvek nem postai csomagban, hanem legcélszerűbben keresztikötés alatt, s ha értékesebb küldeményről van szó, ajánlva küldendők. Kassa, 1904. február hó 1-én.

M. kir. posta és táv. igazgatóság.

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**

Mellékfoglalkozás!

Egy tekintélyes élet és gyermekbiztosító intézet **Nagymihály és vidékére** nagy ismeretséggel, befolyásos szorgalmas és erélyes hivatalnok, tanító, kereskedő, iparos vagy gazdálkodónak átadná

helyi képviselőségét

és ennek munkásságát — melyet a saját foglalkozása mellett mellékesen eszközölhetne — az intézet igen jól honorálna.

Olyanok, kik teljesen reá számíthatnak magukat az intézetnek való munkálkodásra, kedvező feltételek mellett alkalmaztatnának utazó hivatalnokokul, üzlet-szerzés és szervezésre. Ezek már **öt évi működés után nyugdíjképesek** is volnának.

Ajánlkozások „Jövő” jellige alatt a **„Felsőmagyarország”** szerkesztőségéhez **Kassa** címzendők.

DEÁK JENŐ

fogtechnikus

Nagymihály, Rákóczy-utca.
Klein és Rosenblum-féle ház.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy Nagymihályban állandóan letelepedtem és a Rákóczy-utczán a Klein és Rosenblum féle házban rendeztem be

műtermemet,

a hol minden a fogászati szakba vágó munkák **amerikai módszer** szerint gyökerek eltávolítása és szájpaddás nélkül, csapfogakat, fogkoronákat, arany, cellulose és Kautschuk műdarabokat készítek.

Javítások 12 órán belül eszközöltetnek.

Vidékiek 24 órán belül kiélegítetnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

Deák Jenő

fogtechnikus.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle

Kneipp-maláta kávét

csak oly csomagokban, a melyek a Kneipp páter védjegyet és a Kathreiner nevet viselik, és kerülje gondosan a silány utánzatok elfogadását.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megüri is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lúgassnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják bázukat az egész szőlőérés idején a legkíméletesebb muskataly és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s minden olyan ház, melynek fala mellett a legesekélyesebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legromosabb díszre, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháládatosabb gyümölcs mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatos katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czím:

Érmelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya,
u. p. Székelyhid.

„Spire“ varrógépek.

Varrógép vásárlásnál ne az árakat, de a gép jószágát tekintjük első sorban.

A „Spire“-féle varrógépek úgy minőség, mint ár tekintetében is az első helyett foglalják el; azokért minden tekintetben **5 évi teljes jótállást vállalok.**

A „SPIRE“ varrógép a divatos műhímzésre is használható.

Raktárak:

S.-A.-Ujhely, Ungvár, Homonna,
NAGY-MIHÁLY, Kossuth Lajos-utoza
(Strömpl szálló mellett.)

Ugyanott kapható Singer, Hove, Henger, W. W. és balkaru varrógépek, kedvező **havi részletfizetésre.** Varrógép alkatrészek u. m. hajócskák, rúgók, srófok, gumikarika, valamint savmentes varrógépölaj készletben tartatnak.

Javitások olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Fontos sérvben szenvedőknek!

Ne mulassza el senki, kinek kedves élete s egészsége, magának beszerezni a legújabb **javitott** cs. és kir. szabadalmazott amerikai rendszerű **Gummisérvkötőt** beszerezni. A gummisérvkötő **Pollitzer** találmánya s a leghíresebb orvosi szaktekintélyek a **legjobb**nak ismertették el. Mert **nem szorítja a testet, éjjel nappal hordható** s a sérvet nem engedi kinyomulni a sérvkapun. A sérvkötőn alkalmazott biztonsági készülék pedig teljesen megakadályozza a sérvkötőnek a testről való lecsuszását.

Sérvkötő árai: egyoldalu 7-től 10 ft
kétoldalu 10 és 16 ft

Rendelésnél kérjük megadni a test körmértékét azonkívül, hogy a sérv jobb, bal, vagy mind két oldalon van e. Megrendeléseket a legnagyobb titoktartás mellett pontosan eszközöl:

POLLITZER MÓR és FIA

csász. és kir. szab. kútszerészek.

BUDAPEST, V., Deák Ferencz-utca 10.
Alapítottak 1854-ben.

Földbirtokosok figyelmébe!

A **Franck Henrik Fiai** féle kassai pótkávé-gyár igazgatósága a mezőgazdaságnak egy új ágát: a

czikória (katáng gyökér — cichorium inthybus) termesztését

ajánlja kísérleti művelésre. A nyers anyag 1904. évben métermázsánként **3 K 50 fnyi** árban 3% súlylevonással vétetik át Kassára a gyárudvarba szállítva és azonnal készpénzben kifizettetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1904. január 15-én.

FRANCK HENRIK FIAI.

Meghívás.

A „Málca és Vidéki Takaré- és Hitelegylet”
mint Szövetkezet

t. cz. tagjai

az 1904. évi február hó 28-án délután 3 órakor

Málczán, a fürdő pavillonban tartandó

NEGYEDIK

rendes közgyűlésre

azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az 1903. évi mérleg, az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések a szövetkezet hivatalos helyiségében bármikor megtekinthetők.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1903. évi pénztári forgalom, mérleg és nyemremény számla, továbbá az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseinek előterjesztése és ennek folytán a felmentvény megadása.
2. A mérlegben kimutatott tiszta nyemreményből való rendelkezés.
3. Egy tagnak kirekesztés által tagságtól való felmentése.
4. Netaláni indítványok, melyek a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal az igazgatóságnak írásban beadandók. Málca, 1904. február hó 12.

Az igazgatóság.

Felhívás.

A Nagymihályi Önségélyző Egyesület, mint Szövetkezet igazgatósága az 1903. évi november hó 22-én rendkívüli közgyűléstől nyert s törvényszéki jóváhagyott felhatalmazás alapján ezennel közhírré teszi, hogy:

1.) 2000 darab egyenként 100 korona névértékű részjegyet bocsát ki.

2.) Az eddigi üzletrész-tulajdonosokat elővételi jog illet meg olyképen, hogy az 1898. évi évtársulat üzletrész-tulajdonosai üzletrészeik arányában részjegyenként 100 kor.;

az 1900. évi	évtársulat üzletrész-tulajdonosai részjegyenként	101 kor.;
az 1901. évi		101 kor. 50 fill.;
az 1902. évi		102 kor.;
az 1903. évi		102 kor. 50 fill.

lefizetése ellenében tarthatnak részjegyekre igényt.

3.) Az üzletrész-tulajdonosok által igénybe nem vett részjegyek a közönség azon részének rendelkezésére tartatnak fenn, mely ezideig az egyesületnek üzletrészesége nem volt.

4.) A jegyzett részjegyekre a fizetés olyképen történik, hogy minden részjegyre jegyzés alkalmával annak 60%-a és azután havonként s részjegyenként a teljes kifizetésig 4 korona fizetendő.

5.) Az újonnan belépő tagokra nézve a részjegy megszerzési ára 105 korona.

Az igazgatóság emnélfogva felhívja az üzletrész-tulajdonosokat, hogy a részjegyek jegyzése iránti szándékukat

f. évi márczius hó 1 napjáig

jelentsek be. Azok a tagok, akik ezen határidőig nem jelentkeznek, jegyzési jogukról önként lemondottnak fognak tekintetni.

Kelt Nagymihályon, 1904. évi február hó 8-án.

Az igazgatóság.